

Dombok Torneå lappmark 1719
var ved utgivelse av domboksmaterialet 1715 - 1726
ikke å finne i de svenske arkiv.

Jfr. Dombok Torneå lappmark 1715 - 1726.

Den har siden dukket opp, og har derfor fått annen paginering
enn den trykte utgave.

Original side (461a)

Doom Book och Protocoll
Hållit widh Ordinarie Lagmans Tinget
utij Torneå ock Kiemi Lappmarcker
Pro Anno 1719.

Original side (461b)

Anno 1719 d. 12., 13. ock 14. Februarij, höltz ordinarie Lagmans Ting, med Allmogen I Torneå Lappmarck ock Juckasjerfwi Tingz Platz, Närwarande Häradzhöfdingen Samuel Perman som Uti Lagmannens Wälborne hr. Lars Carplans frånwaro, ock dess tillstöötande Opasligheet förrättade nu dess Vices Cronones Befallningzman Öfwer den Norre Lappmarckz Contracterne, Wälbetrodde Petter Pippingh, sampt fölliande Eedsworne Nämbedemän

Nembl.

1. Henrik Mikkelsson Biörndahl.
2. Olof Henriksson Nyman.
3. Henrik Eriksson Torström.
4. Per Persson Påcka.
5. Johan Larsson Påfwij.
6. Jon Henriksson Hände.
7. Mikkel Henriksson Matti.

Sedan gudz Tiensten war i Kyrckan förrättat, ock Rätten sigh satt hade, wardt Nämnden ock Allmogen underrättat Om Hans Kongle. Maijtz., glorwyrdigst i åminnelse förledit åhr gjorde förordning, att Lagmans Tingh nu hållas borde, icke mindre här i Lappmarcken, än på andre Ortter i rijket; Hwar

Original side (462a)

Till een Lagman med

2ne Häradzhöfdingar i hwarje Lagsagu förordnade woro, i förmågo hwar af iag ock nu woro sinnat utij den tillförordnade Lagmannens Wälborne hr. Lars Carplans frånwaro ock Emellan Kommen Opasligheet, förrätta ett ordinarie Lagmans ting, utij Torneå ock Kiemi Lappmarcker, hwilckett ährende, att dett till Gudz ähra, den ädla Justitiens befordran, sampt Öfwerheetens Nöije ock befallning, Tyckeligen måtte af Löpa, Tillönskandess gudz Nåd ock wällsignelse.

Uthlystes Efter wanligheeten ett allmänt Tingh ock Tingzfredh, ock förmanttes alla i gemeen, ock hwar ock een i Synnerheet, att intet inlåta sigh utij andras tahlan ellr. giöra sigh till målsmän, utan som Lagh signe, widh 3 marck Sillfr. myntz bööter, i förmågo af d. 29. Cap. Kong. B. L.L.

Der Näst förmanttes Parterne, att wara höfwiske Emot rätten ock sine wederpartter, såframpt icke dee wehla umgiälla hwad Lag ock Kongle. Maijtz. Process ordning af åhr 1695 innehåller ock för-måhr, item att ehoo som Någon rättegångz saak för rätten tänckia att förebringa, eller redan angifwit, att icke reesa bortt utan Rättens tillstånd wid 5 dlr. Sillfr.myntz bötter, i förmågo af förr åberopade Kongle. Process ordning af åhr 1695, sampt att hwaranderne som Lagligen befinnes wara stämbde, icke Absentera sigh widh 3 dlr. Sillf.myntz booth.

Original side (462b)

Kongle. Maijtz förordning angående Barnamordh, upplästes på Swän-ska, som sedan på finska tålckades; förmanttes der widh samptle. allmogen att der om underrätta sina hustrur, barn, ock Tienste-folck.

Item på Pärlefiskeri Inspectorens Samuel Mörtz anhållan, uppläst-es för allmogen Kongle. Maijtz. förordning angående Pärlefiskeri-en af åhr 1692 d. 29. Junij, medh åthwahrning, att om Någre Pär-lor finnas Skulle, dee då angifwa dem hoos berörde Inspector; Hwar på Allmogen sigh uthläto, att dee icke wetta här på ortten af Någre Pärlor.

Samma dagh, Instältte sigh för Rätten fougdeskrifn. Johan Bom-bergh, uppwisandes Een af dess Principal Crono Befallningzman Wälbetde. Karl Willandh sig gifne fullmact, att i förmågo af Hans Kongle. Maijtz. glorwyrdigst i åminnelse giorde förordning ock fördeehlning Öfwer Lagsagurne, Häradz Dömen ock fougderien i Wästerbottns Höfdinge Dömme af d. 30. Septembr. 1718, ock Hög-wällborne hr. Baronens, General Majoren ock Landzhöfdingens ord-res af d. 12. Novembr. förledit åhr, uppbära å dess principals wägnar uppbörden ock Skatten af Lapp Allmogen, utij Torneå Lapp-marck; förmehnandes sigh hafwa præferencen, framför Befallningz-mann. Petter Pippingh att uppbära berörde Skatt.

Hwar emot Befallningzman Pipping, inlefwereade Högbemte. hr. Ba-ronens General Majorens

Original side (463a)

ock Landzhöfdingens seenare till honom ankombne ordres af d. 13. Decembr. 1718, hwaruthinnan han befall-er honom att uppbära Skatten, af Lappallmogen utij behörige Mynt-te Sorter, Såssom Specie Rickzdlr. ock goda Reenshudar; ock der-hoos högelingen protesterade, att kunna honom der om betroo; myck-itt mindre Längderne ått Bombergen; Hällst som han föregifwer honom allaredan hafwa widh uppbörden utij Socknen Någon Oförrätt tillfogat bonden Lars Pajanen, I det han Skahl af honom mera upp-burit än för 1718, Kan belöpa, hwilcket Pipping medelst 2ne qvit-

tencers framwisande wille bestyrcka; bestående den första i 7 dlr. 1 öre Sillfr.mt. af Crono Befallningzman Willand sielf underskrifwen, Daterat d. 19. Junij 1718, ock Een Attest af Rådman Samuel Krook uthgifwen att han betalt för berörde Lars Pajanen, till Skrifwaren Johan Bombergh 12 dlr. 11 5/6 öre Sillf.mt.

Sedan uppwiste Befallningzman Pipping, Landz Cammarerarens Högwälacktat ock Wälbetde. Johan Wallöfz skrifwelse af d. 21. Januarij sidstlne. att han böör uppbära 1719 åhrs Skatt, af Lappmarcken, som Landt Cammareraren berättar wara Högwälborne hr. Baronens, General Majorens ock Landzhöfdingens willia.

Skrifwaren Johan Bombergh uppwiste Een Skrift angående Någre Verificerade Längder; Hwar medh han wille bewisa att Befallningzman Willand giordt reedo ock ricktigheet för 1718 åhrs uppbörd, Men Efter den samma befantz allenast wara Een

Original side (463b)

Ovidimerat Copia, Begieratte Pipping att till Protocollet måtte föras, att Bombergen för Rätten sådana Skrifter framteer, som icke kunna för gilttige ansees, efter originalet ej kunde derpå uppwisas, hwilcken Skrift Bombergen sade sigh hafwa Skrifwit, förmentte sigh jämbwähl den kunna Vidimera ock bestyrcka, om sådant Efterlättes; Men Befallningz Man Pippingh wille sådant icke för giltigt antaga.

Widare uppwiste Befallningzman Pipping Högwälborne hr. Baronens General Majorens ock Landzhöfdingens skrifwelse af d. 6. Decembr. 1718, hwar uthinnan han anbefalles att förskaffa till Hans Kongle. Högheet arf Printzens af Hessen Cassels behoof, Någre wackre Muddare ock Muddskin, samt bäfrar etc.

Befallningzman Pipping gaf yttermera tillkiänna, att Skrifwaren Bomberg understådt sigh att tillgripa 4 stycken af dee Reenar, som till föllie af Lagmannens ock nu förtijden warande Vice Landzhöfdingens Wälborne hr. Karl Lagerflyckts ordres woro ährnade, ock stodo i beredskapp i Skiutzhållld Emott Lag Mannen Wälborne hr. Lars Carplan, 2ne Häradzhöfdingar ock flere af deras Swiite, hijttåth, hwilcket Lapperne Erik Jönsson Ståhl Nack, ock Amund Jonsson Voudno in för Rätten intygade, ock att då dee honom Bombergen sådant wehlat för Neeka, hafwer han swarat sigh wäll kunna dett förklara, medh hwilcke han kiörtt till kåpparbärgen, ock Låfwat Skaffa Reenar tillbaka; Men han det ej fullgiordt; Skrifwaren Johan Bomberg, anhölt att till Protocollet måtte inflyta dett han så snart han hijtt kom till Juckasjerfi hafwer sig för fogat hoos Befallningzman Pippingh, med begieran, att lefwerera honom uppbördz boeken, I

Original side (464a)

händer, hwar Efter han finge uppbära Skatten af Lappallmogen; wid hwilcket tillfälle berörde Pippingh uthbrustit i dee orden, att der skrifwaren Bombergh eij Skulle wetta huut, så wille han låta sättia honom I Arest, Men Befallningzman Pipping Neekade der till, ock sade sigh dett eij kunna ehrhindra, utan tillstodh, att han i hastigheet till Bombergens otidigheet sagdt, will nij intet låta wähl, så Lage ehr uth. Hwarpå Bombergen påmintte sigh att Råd Mannen And. Buhrman, som då inne warit skahl det samma hördt, hwilcken af Rätten efterskickades, kom in, berättandes att Bombergen som oftast begiert uppbördz böckerne af Befallningzman Pipping, hwilcka han honom förwägrat, ock sagdt, der iag eij får sittia I Roo, wid min beställningh ock till dess han Skulle framwist Högwälborne hr. Baronens General Majorens ock Landzhöfdingens, senare ordres, än han sielf hafwer ehrhållit, wille han som Rådman Buhrman ungefähr drager sigh till minnes, låta sättia honom i Arest, hwarpå han eij så Noga ackt gifwit, utan meent att sådana discursser utan vidare Rättegångz Process skulle af Löp;

Befallningzman Pipping anhölt att Rätten wille låta till Protocollet komma dett som Bombergen för Rätten sigh uthlåtit, att Högwälborne hr. Baronen General Majoren ock Landzhöfdingen, Lärer af förgiätenheet kommit att sedermera tillskrifwa honom om uppbörden, i Lappmarcken än dess principal, hwar på Bombergen sig förklarade såhledes, att hr. Landz Secreteraren Dubb, lærer försetd sigh, ock den Höga herren är så Öfwerhopad af dess höga Em-

Original side (464b)

betes Afairer, att han eij ehrhindrat sigh der om behörig anstalt Låmbna; Hwar widh Bombergen af Rätten bleef tillfrågat, hwarföre Befallningzman Willand icke tidigare giordt anstalt om uppbörden, hwar på han swarade att fördeehningen ock orderne af Höga Öfwerheeten d. 7. Januarij med hr. Landt Cammareraren, ankommit; då dess husbonde straxt förfrågat sigh hoos hr. Vice Landzhöfdingen ock Lagmannen, Lagerflyckt. Men eij Någott swaar deer på ehrhållit; anhållandes Bombergen att honom den dehlen som återstår af Lappmarcken, få uppbära Skatten.

Befallningzman Pipping begierade han wille framwijsa Nyare ordres af öfwerheeten än han hafwer uppwijsst, men Bombergen sade sigh eij wijdare ordres hafwa än han hafwer allaredan franteedt.

Befallningz Man Pipping berättade här widh, dett han allaredan hafwer uppburit hallfwa uppbörden af Nederbyen, då Bombergen hijtt kom, hwilcken Låtit igenom Ländzmännerne förbiuda att allmogen till Befallningzman Pipping Någre uttlagor Lefwerera Skulle, för än Lagmans Rätten skulle tillsammans komma, som Ländzmännerne intygade, så wäll som Bombergen sielf tillstodh;

Sluteligen anhöلت skrifwaren Bomberg, att som hans principal Ski-ckat honom hijtt i den mehning att uppbära Skatten af Lappallmog-
en, ock han nu kommer att forttsättia sin reesa tillbakas, dett
honom måtte bewillias Skiutz här ifrån till Socknen, hwar på
allmogen af Rätten tillspordes om dee willia bestå honom Någre
Reenar, till Socknen, hwar till

Original side (465a)

dee swarade, Efter han kommit på
Een sådan beställning, så bewillia dee honom 3 Reenar till skiutz
här ifrån. Res.: ock som Rätten fan detta ährendet som angår De-
cissionen, hwilckendera af Crono Befallningzmännen, skahl upp-
bära Skatten, af Lapp allmogen, antingen Karl Willand, eller Pet-
ter Pippingh, wara af den beskaffenheet, att det af höga öfwer-
heetens Nådh allena deppenderar, Kongle. Maijtt. Jämbwähl per Ex-
pressum förbudit domare att befatta sigh med saaker, som angå
Kongle. Maijtz. Ränntors uppbördh, utan att sådant Skahl Skiutas
under Kongle. Cammar Collegio. Hwarföre kan eij heller Lagmans
Rätten sig häruthinnan Något uthlåta; ock anbelangande dee Öfrige
anförde klagemähl af Befallningzman Wälbetrodde Petter Pippingh,
Emot Befallningzman Wälbetde. Karl Willand, eller dess fullmächt-
igh Skrifwaren Bomberg, så hafwer han widh wederbörligt fore
Lagligen honom att tilltähla.

Crono Befallningzman Wälbetde. Petter Pippingh gaf sedan wid han-
den, huru som ifrån Norske sidan af en der warande Amptman wid
Nampn Walleur, woro inkommen Een Attest öfwer 2ne Norske Lappmäns
edele. berättelser, angående ett barn som Skahl igenom Swänska
Lappmannens Anders Labbas hustrus förwällande omkommit, hwilcket
barn, dee Såssom deras fosterbarn upptagit, ock hördt den nu af
Ledne Lappmannen Anders Henriksson till Daterat Sallcester d. 12.
Novembr. 1718, inlefwererandes samma Skrift af innehåld ock ord
från ord, som föllier.

Original side (465b)

Lectori Salutem Benev. Efter anledning af Lofwen med Eedh ock
oppreckte fingre bekiänder Lappen Henrik Larsson ock Mikkel
Larsson, att för 2 åhr siden da dee wid Laurenti tijden oppreiste
till Lappmarcken I föllie medh Anders Henrik, kommer till Lappens
Ole Olssöns tält, Osten for Alttwattne, gaar hand ock Swogeren
Anders Labba med dem ind, till Jon Mikkelsson, i hans tält, ock
hade der Spörgzmaal og samtahle, om det bordtkombne Anders Hen-
rikssons barn, som under foreldrelig oppsyn wahr, bemte. Anders
Labba betrodd, hworledis ock af hwad ursage det wahr bordtkommed,
ock som Anders Labba ock hans ägga icke wille udsige Sanded, da
swarade Ole Olssön, att det hendede sig om en aften da barnet ock
fostermodren forehafde att melcka Rein på marcken, sae handh att
fostermodren blev på barnet, förtörnet, teig derföre till ein Reis
buske ock qwistende der med Efter det, men som hoon icke upp

Naaede det som hun accktade, og willde, toug hun en kiäpp ock kastade det i siden med, saa att barnet qwemedede sig bittert der ofwer, tuttrede ock Puttrede, der ofwer, ock giech bordt, holdende handen ofwer Skaden, detta sae hand om aftenen, Men om Mårge-
nen ock der efter sae hand icke barnet mehre, dee berättter end, att imedens dette Skedde, ruskede ock tuskede fostermodren Ole Swågeren i armen, ock wille icke att hand tahlede saa Sendt, Jon Mikkel Lagde sigh og plat paa ansigtet på Jorden, som dend deer sou, og icke hörde, till hwad som passerede; Allcester d. 12. Novembr. 1718.

Test Nils Walleur
L.S.

Original side (466a)

Rätten Lät fördenskull inkalla fölliande Nambngifne som nu woro tillstädes här widh marcknatz platzen Nembln. Lappmannen Anders Labba ock dess hustru, Ella Jönsdotter, samt Lappmannen Olof Olsson, hwilcka sigh ock för Rätten instälte. Rätten förehölt Anders Labbas hustru angående det af henne ock hennes man upptagne fosterbarnet som Skahl wara omkommit, med åthwarning att sei ja ock berätta, huru der medh rätteligen förewettar; Hwar på hoon giorde fölliande berättelse Nembln.

Att hoon med dess man upptagit Lappmannen Anders Henrikssons barn för sitt fosterbarn, ock att samma flicka som warit 8 1/2 åhr gammalt, hafwer för 3 åhr sedan om Sommaren omkommit een wecka Efter Olsmässan, då deet gådt i Skogen, att plåcka bär. Hwar wid såhledes sigh tilldragit, att då barnet warit I Skogen med Lappmannens Olof Olssons hustru Helena Jönsdotter att plåcka bär, hafwer dem då dee kommit 1/16 mihl ifrån Byen mött Een reen, eller waija, som ifrån dem tillförne bordtkommit, hwilcken haft feehl i beenet så att den haltat, då hustru Helena Jönsdotter dess Syster förfogat sigh till Byen, tillbaka med Reen, ock Lämbnat flickan emedler tijdh qwar att plåcka bär, Efter hwilcket barn Helena Jönsdotters man Olof Olsson straxt sigh förfogat, men som ett starckt owäder der emellan uppwäxt, hafwer han på det stället som dess hustru för honom uthwist, eij mera kunnat igen finna barnet som skiedt efter Midagen, på dagen, oansedt han söckt på alla rummen der i kring. Berättandes vidare att hoon med

Original side (466b)

dess man tagit barnet till sigh I mehning att lijka som sitt egit barn oppfostra, ock barnet gådt som andra Lappebarn att plåcka bär, som sedermehra bordt kommit, hwar efter Oansedt dee med all flijtt söckt, hafwa dee dock dett icke igenfinna kunnat; Rätten Lätt igenom Ländzmännen eftersöka Olof Olssons hustru, men hoon fans icke igen, utan berättades för 3 dagar sedan fullit i Barnsäng.

Rätten Tillsporde Anders Labbas hustru, om hoon ellr. dess man barnet den dagen slagit eller hootat, hwilcken swarade hwarcken sigh eller dess man, den dagen som barnet bordt kommit, slagit ellr. hootat, dock tillstår sigh hafwa tillförne tucktat dett, som sitt egit, hwilcket dee i den mehningh upptagit att uppfost-ra; der Näst inkallades ock åttspordes Lappmannen Olof Olsson som gådt att söka barnet för sin hustru ock warit i byen tillika med Anders Labba, hwilcken efter Norska Lappernes Henrik ock Mikkel Lars Sönners Eedel. berättelser skahl sigh utt Låtit för dem, ock flere Lappmän, att barnet af foster Modren Skahl blifwit med Een Kiäpp slagen, Såssom den inkombne Attesten med mehra widh handen gifwer; ock förmantes han att nu uttseija saningen; hwilcken på fölliande sätt, dock utan Eed berättade, att om Een Måndagz afton så hafwer Anders Labbas hustru bedt barnet som nu omkommit är, gå I kåtan ock see på dett andra som warit smärre ock hennes egit som Legat der, då hoon fattat till rijset

Original side (467a)

ock slagit 3ne gångor på Pällsen med rijset att såhledes kiöra flickan i kåtan, ock dagen der efter om tissdagen, så hafwer barnet gådt att Plåcka bäär i Skogen, derest dess hustru funnit barnet, Men sedan hoon mött Een waija i Skogen, hafwer hon wändt tillbaka ock Lämnbatt barnet der, ock för än han dess man dijttkommit, så hafwer barnet bårdtkommit; Olof Olsson tillspordes af Rätten huru der medh wore beskaffat, att han tillförne som ock af den insände ransakningen eller Attesten befinnes, har sig uthlåtit igenom samtahl medh andre Lappmän, att Anders Labbas hustru, skahl slagit barnet med Een Kiäpp i sidan, så att barnet tagit med sin hand på Skadan, ömat ock Jämbrat sigh der öfwer, hwar till han alldehles Nekade, seijandes sigh dett alldrigh hafa. sagdt för Någon, ellr. der af Någott wetta, ock att dee som det sagdt, skohla dett eij fullföllia, ellr. bewisa kunna. Widh ofwanberörde Personers afträdande försöckte Rätten att få Någon underrättelse, så wähl huru foster förälldrarna dett upptagne barnet hantterat, sedan dee fådt sitt egit, ock om dee dett sedan som förr med Lika omsörg ock ömheet, Skiött ock ällskat, ellr. om dee sedermera det samma hatat; Men efter Nämbdens intygande, befantz att intet annat Sportz; ock att barnet förkommit ock bårdttappatz I Skogen.

Anders Labba med dess hustru befalttes inkomma som åtspordes om dee alltidh haft lika sårgfälligheet, om dett bårdt kombne barnet, som swarade sig till den Endan dett samma upptagit, att hafwa om dett omwårdnad ock uppsickt, som för sitt egit barn; På

Original side (467b)

Rättens wijdare tillfrågan om foster Modren kunde medh Eedh eihålla sigh eij hafwa den dagen som barnet förkommit slagit dett med Någon Kiäpp, swarade sig det ey slagit hwarcken med kiäpp eller annat den dagen, utan dagen föruth Skrämpt barnet med Rijss,

ock då flickan hafwer gådt att plåcka bähr, så hafwer hoon klädt på henne Pällsen, ock såhledes lagat henne som sitt eget barn, att plåcka bähr, hwar medh Efter dett Någott Öfwer midagen war skridit, Lät Rätten beroo tills efter Midagen, då förr ofta Nämbede Personer tillsades ock befalttes att wara wid Rättens sättande tillstädes.

Straxt Efter Midagen företougz åter Ransakningen angående dett förkombne barnet, då Rätten fan först nödigt, att försöka om dee wid Juckasjerfwij ock Enotekis församlingar Närwarande Prästemän, Såssom Vice Pastoren Wyrdige ock Wällärde hr. Henrik Vigelius ock Sacellen hr. Olaus Sirman igenom gudz ordz kraft kunde bringa så wäll Ofwan Nämbede Lappehustru, som dess man Anders Labba, ock Lappen Olof Olsson till Någon annan bekiännelse, än dee inför Rätten för midagen sigh uthlåtitt, hwilcka efterskickades, kommo in, ock der om tillsades, som ock gjorde sitt yttersta, men dee stodo ständigt på sitt förra påstående, ock hwad dee för midagen för Rätten sagdt, Nekandes Anders Labbas hustru alldehles sigh den dagen barnet bordtkommit, slagit eller Skrämt; utan dagen tillförende hafwer hoon med rijss slagit barnet 3ne gånger på Pällssen, ock såhledes Skrämt flickan till dett andra barnet som Legat i kåtan, ock den dagen som flickan gådt i Skogen, så hafwer hoon klädt på henne då dett fölgdt med dess Syster, eller Olof Olssons

Original side (468a)

hustru att Plåcka bähr; ock då dee kommit ett Litet stycke, så hafwer dem mött en waija som haltat, hwilcken Olof Olssons hustru fasttagit ock fördt till bys, ock bedt barnet wara på dett stället, tills hoon Skulle komma tillbaka, men efter der Emellan owäder oppwäxt, hafwer dess Syster eij mera gådt dijtt, utan Skickat sin man Olof Olsson efter barnet, ock uthwist för honom stället, men han eij kunnat igenfinna barnet; Anders Labba ock Olof Olsson förmantes än vidare att intet Spara saningen; hwilcka framhårdade utij stadigst Neekande sigh Någott mera här om wetta seijs.

Fördenskull ock som Olof Olssons hustru Helena Jönsdotter som Lämbnat barnet qwar i Skogen icke war tillstädes, utan berättades för 3 dagar sedan fullit i barnsäng, icke heller Lappmannen Jon Mikkelsson i hwars kåta eller tält Olof Olssons tahl ock uthåtelse skahl föreluppitt ock Passerat; Ty uppsköötz saken till Nestatingh, då dee jempte dee flere här ofwannämbede Personer, anbefalttes att wara tillstädes, sampt tillsades Tällfmännen, att de sielfwa, så wähl som igenom andra emedler tijdh Noga Efterspana ock Spörja, huru här med månd wara tillgängit, så att saningen måtte I dagzliuset framkomma.

Lapp Pigan Ella Mikkelsdotter ifrån Juckasjerfwi Nederbyen förestältes för Lägersmåhl, som bekiände på Lappdrängen Anders Pål-

son Manherra, hwilcken nu är frånwarande, ock på reesan Stadd, hoos Borgaren Johan Mörtt, för Reider eller dräng, ock rest förledne Andersmässo tijden till Wästersiön, Tillståendes Pigan Lägersmählet, ock att hoon afladt ett flickobarn, som Kåhnan här för Rätten framwiste, seijandes barnet wara födder, dagen eller afton för Juhl; Kunde intet wisa att drängen Låfwat henne att äckta; hwilckett hoon eij heller påstodh, eller

Original side (468b)

Begierade, Nämnden tillspordes om denne Kåhna warit tillförne Lagförder för Lägersmähls brädt ellr. om dee wiste om hoon wore med drängen släckt, hwar till dee eenhelleligen swarade, att hoon tillförne icke warit för Lägersmähl angifwen, icke heller wore på Något sätt med drängen i Skyld ellr. förwantskapp; Hwarföre finner Rätten I förmågo af Kongle. Maijtz. förordning af åhr 1699 d. 12. Februarij, samt Kongle. Swea Håff Rätz bref till doomstohlarne af åhr 1694, d. 3. Januarij, dett böör Kånan Ella Mikkeldotter Såssom för första gången begångit Lägersmähl bööta sine 15 dlr. Kopparmynt, ock stå een Söndagh uppenbahr Kyrckioplickt; Hwad Lappdrängen Anders Pålsson Maherra angår, som nu berättet wara förledne Juhltijdh till Wästersiön förrest, hwar ifrån han ännu eij kommit tillbaka; Så will Rätten så snart han kan skaffas tillstädes, eller till Nesta ting, då han sig infinna måste; wi-dare sigh om honom uthlåta;

Såssom ock hwadh till barnetz uppfostring ock föda kan betarfwas, I medler tijdh måste Modren sitt barn uppehålla.

Anno 1719 d. 13. Februarij Höltz Ordinarie Lagmans Tingh med allmogen I Torneå Lappmarck ock Juckas Jerfwi Tingz Platz Närwarande ut Supra.

Lappmannen Erik Persson kiärade till Lappen Lars Andersson Lalla, angående Een Reen som för Erik Persson borttkommit, ock kommit utij Lallas By, Lars Andersson Lalla tillspordes huru här medh wore

Original side (469a)

Beskaffat, som swarade ock tillstodh, att Erik Perssons Reen kommit I dess By, dock sade han att den samma der ifrån bordtgådt, wettandes intet hwart den tagit wägen, föreställandes Erik Persson till wittne Tållfman Mikkel Henriksson ock Lappman Henrik Larsson, hwilcka emedan intet Jäff emot dem af Parterne anfördes aflade hwar för sigh ock åtskillde wittnesmähls Eeden, med hand å book, hwar på dee eenstämbde, att dee eij annat wetta att seija, än att Erik Perssons Reen kommit till Labbas By, men hwart den samma sedan tagit wägen, kunde dee intet, wetta; Lars Andersson Lalla tillspordes af Rätten Om han Låtit Erik Persson wetta enär

Reen kommit I hans By, som swarade att han straxt skickat budh till honom, hwilcket äfwen Erik Persson siellf tillstodh Nembln. att honom der om är tillsagdt, wordet. Sedan tillfrågades Lars Andersson Lalla om han skulle kunna med Eedh ehrhålla, att hwarcken han eller dess folck haft Någon Nytta af samma Reen, eller icke kommit honom till godo, hwilcket han ehrbödh sigh willia ock kunna med gådt samweet efterkomma. Fördenskull ock I anseende till Erik Perssons blåtta misstancka, ehrkiände Rätten för skiäh-ligt att befrija Lars Andersson Lalla för wärjemåhls Eden, samt för Erik Perssons vidare påtahlan, angående den från honom bordtkombne Reenen, och det i anledning af den 29. ock 35. §. i dommar Reglorne.

Samma dagh Tållfmannen Henrik Mikkelsson Biörndahl anförde beswär, Emot Lappmannen Henrik Olsson Rymi, angående 2ne stycken Sijck Näät som han föregifwer sigh hafwa igenfunnit iblandh Henrik Rymis Näät, der dee warit utkastade för

Original side (469b)

Sijken, utij ett träsk under iissen som han uti een främmande mans Närwaro igenfunnit, hwar om Skatt Lappen Nils Nilsson Sunna Eedeligen emedan intet Jäff emot honom anfördt bleef, afhördes, som berättade att då Henrik Mikkelsson uppdragit Nääten, så hafwer han dee 2ne stycken igenkiändt, ock honom Lika som i takamans händer Lefwererat, hwilcka han hoos sigh behållit alt här tills, så att han eij någon dem wijst eller Lätit hantera, sedan han dem om händer tagit; Een wecka efter Juhl, utan dem wäll förwarat, alt till dess Henrik Mikkelsson I går kallat 3ne stycken Tållfmän Nembln. Olof Henriksson, Jöns Henriksson, ock Mikkel Henriksson Matti; som igenfunnit märcket som Henrik Mikkelsson Skurit in utij Näfret, der steenarna Liggia eller i den så kallade Kåppor, som äfwen Närwarande Tållfmännen intygade, ock framwiste Nääten samt Näfret hwar på märcket war ristat. Ock Ehuruwähl Henrik Rymi söker protestera att Nääten Skahl wara honom tillhörig ock föregifwer Tållfman Henrik Mikkelsson dem hafwa tagit honom Owitterligen under iissen der han uthlagnat dem för fisken, dock som hans märcke eij funnitz på Nääten, uthan Tållfman Henrik Mikkelsson, ock Henrik Olsson elliest icke kunde bewisa sigh hafwa Lijka Näätmärcke med Tållfman, utan woro heelt Olika. Dy finner Rätten för billigt att tilldömma Tållfman Henrik Mikkelsson sine Näät igen, som werderades för 1 dlr. stycket, Hwar medh deras twist opphäfdes.

Original side (470a)

Anno 1719 d. 14. Februarij Höltz ordinarie Lagmans Tingh med allmogen ock Menige man I Torneå Lappmarck widh Juckas Jerfi Tingz Platz, Närwarande som föregående Protocoll Uthwijsar.

Samma dagh kom för Rätten Lappen Nils Jakobsson Labba, kårade till dess Cusin Per Andersson, angående Een Biörn som han Skutit med Per Nilsson, ock oansedt Per Andersson eij Närwarande warit då Biörn blifwit fäld, Lijkwäll hafwer han tillwällat sigh så wähl deehl ått sigh siellf der af, under prætecxt som hade han accorderat med den andre begge såhledes, att hwilckendera af dem skulle finna eller fälla Biörn, Skulle han hafwa sin deehl der af, fast han icke wore Närwarande, ock der han kunde träffa eller Skiuta Biörn borde dee andre Vice Versa hafwa sin portion så wähl i kiöttet som huden, Berättandes wijdare att Per Andersson tagit den deehl som honom tillkom, hafwandes dee för den försålde huden fådt 3 waijor, Een kallf, ock Een Carolin Peningar, som giör tillsammans 22 dlr. Kopparmynt, sökandes hwaranden före bringa, som hade han Lefwererat sin Cussin 4 dubbla Caroliner till afbetallningh derföre, Men han kunde sådant icke bewissa, Nämbedemännerna så wähl som samptle. Jämbwähl intygade, dee Peningar blifwit betaltte för een annan Biörnhudh. Alldenstund hwar man må allestädes åth Saak Lösso, dräpa Biörn, warg, ock flere Skadelige diur ock fouglar, I anledning så wähl af 21. Cap. B. B. L.L. som Kongle. Maijtz. Stadga ock förordning af åhr 1664 angående

Original side (470b)

Jackt.

Alttså finner Rätten för Skiähligt att icke Allenast pålägga Per Andersson att betahla tillbaka Nils Jakobssons andeehl utij Biörnen han sigh Olåfligen tillkallat med 7 dlr. Kopparmt., utan ock den deehl som han för sigh siellf tillägnat, Likaledes med 7 dlr. Kopparmynt, hwilcket giör tillhoopa 14 dlr. Kopparmynt, emedan han icke warit med att fälla Biörnen.

Anbelangande den twistigheet som Emellan Bröderne kiärande Per Andersson Labba, ock swaranden Jakob Andersson Labba, yppat angående 2 stycken gamla håpar som dee hallfparten hwardera ägdt, ock den andra Broderen Nembln. Jakob haft i sin Disposition. Så förliktes Partterne här för sittande Rätt, medh handslagh såhledes, att Jakob Andersson Skahl betahla Per Andersson med Een wångelå ellr. waija för dess andeehl som han prætenderar, för bemte. håpar, hwar med deras Twist ophäfdes ock dee sedan åtskilldes, hwilcken förlikning Rätten bewilliade, I förmågo af Kongle. Maijtz. Process ordning af åhr 1695 ock dess 23. §.

Emedan Bonden Erik Jönsson i Pello eij kunde med skiähl ock wittnen Öfwertyga Anders Pickaraissees hustru, hafwa för fämb åhr se-

dan Låfwat honom Een Reenkallf, Dy Öfwereensstämbede Partterne här för sittande Rätt, att Anders Pickaraises hustru betalte Erik Jönsson allenast Stämningz Peningar som dee med handslagh förlicktes ock dee Sähledes äthskilledes.

Cronones Befallningzman Wälbetrodde Petter Pippingh förestältte Lappen Johan Mikkelsson Snähl som blifwit angifwen för Någon Stöldh; ock åtsporde Tällfmannen

Original side (471a)

Per Påcka huruledes der medh wo-ro beskaffat, som på fölliande sätt berättade, att då myggor för-ledne Sommar mäst warit, Så hafwer 3ne stycken Reenar Luppit af hans By, ock sedan han reest till Norigie, Så hafwer han mött Jo-han Mikkelsson af hwilcken Påcka frågat om hans Reenar skulle kommit utij dess by; som straxt uppenbarat 2ne Reenar, Men om den 3die sagdt sigh eij Något wetta, utan då Per Påcka kommit tillbaka ifrån Norige, så hafwer han kommit att reesa igenom Johan Mikkelssons by, ock då han der stanat ock Eftersedt Reenarna, så hafwer han funnit den samma Reen som han saknade ock Johan Mikkelsson först förnekade, ock Oansedt Johan Mikkelsson föregifwer sigh hafwa af förseende den för Neekat i förstone för Per Påcka, Emedan han ment den hafwa warit sine Styfbarn tillhörigt, Efter deras märcket warit något Lijkformigt hans öhrmärcke, som han bruckar på Reenarne; Dock Såssom det eij warit alldehles fullkombligtit, ock hans Skurit sitt egit märcke i Reenöhrat, Lijkwähl igenkiände Tällfman samma Reen då han eij heller mera kunnat der till Neeka; utan bedt om förlåtelse, ock wehlat förlika Tällfman, Men Efter han eij warit ägaren till Reen, uthan een bonde Filip Eriksson benämbd ifrån Lautakåski som Lämbnat sine Reenar Tällfman Omhänder att syta Öfwer Sommaren, så hafwer han eij der med sigh befattat, utan uppskutit tillsägaren skulle hijttkomma, ock straxt Bonden hijtt till Juckasjerfwi kommit, Så hafwer Johan Mikkelsson Snähl söckt honom att förlijka, ock budit Een Ox Reen utij

Original side (471b)

förlijkningh, men Bonden förwägrat sådant, ock sagdt der under beroo Cronans intresse.

Sammaledes berättar Tällfman Johan Larsson Påfwi att han funnit Een sin Oxreen hoos Filip Eriksson ifrån Lautakåski, som han fådt af Johan Mikkelsson Snähl, i går, hwar om tillspordes Johan Mikkelsson, huruledes han kommit att gifwa een annan tillhörig Reen ått bonden Filip Eriksson, som söker sigh förklara, att han begierdt een Reen till Låns af Sin Syster Margreta Mikkelsson, som honom den af Skogen hämptat, ock Lefwererat omhänder; Men dess Syster föregifwer annorlunda Nembln. att han bedt henne Låna sigh een Reen, men hoon swarat sigh eij äga Någon Oxreen, utan

waijor, då hoon hämptat een Johan Påfwis Reen, i Mehningh att den skulle wara honom siellf tillhörig, som han straxt Lefwererat som sin egen Reen Bonden Filip Eriksson tillhanda; Hwar till han eij heller Neeka kunde; Efter Nämhdens intygande befantz att denne Johan Mikkelsson Snåhl tillförne icke warit för tiufnad Lagförd ellr. afstraffad.

Ehuruwähl Johan Mikkelsson Snåhl will förklara sigh som hade han desse föregående Reenar af förseende afhändt, ock straxt på Efterfrågan Lefwererat dem ifrån sigh, Lijkwähl Emedan han siellf måst tillståå, sigh dem såhledes som i föregående Ransakningh befinnes hafwa Olåfligen wehlat sigh tillägna, Såssom först bonden Filip Erikssons Reen, som warit Tållfmannen Per Påcka i händer anförtrodt att Skiöta, ock Lagdt å den samma sitt märcke å annars märcke, ock wehlat sigh swå annars mans tingh

Original side (472a)

Tillägna hwar till han icke kunnat Neeka, ock derföre wehlat sigh förlijka, sedan at han på ett Olåfligit sätt tagit Tållfmannen Johan Larsson Påfwis Reen att betahla Bonden Filip Eriksson med. Ty finner Rätten skiähligt ock rästwist att påläggia Johan Mikkelsson Snåhl att betahla Reenarnes värde Nembln. Filip Eriksson med 6 dlr. Kopparmynt, ock Tållfman Johan Påfwi med 8 dlr. Dito mynt, som belöper 14 dlr. Kopparmynt, Men för dett han Skurit sitt egit märcke utij een Annors Reen Öra, så saakfälles han till sine 40 mrkr. Sillfr. myntt, i förmågo af Cap. 43 Bygninga B. L.L. Hwilcka bötter Lijkmätigt Hög Låfle. Kongle. Swea Häff Rätz förordning af åhr 1718 d. 5. Maij fördubblas, ock blifwer såhledes 80 mrkr. Sillfr. myntt, dess utan Skahl han undergå hembligh Absolution I Saristian. I anledning af Kongle. Maijtz förordningh 1699 d. 20. Maij.

Anbelangande den stridigheet som Emellan Nybyggaren Karl Henriksson, ock Lappmännen Mikkel Pålsson ock Johan Pålsson, samt Anders Pålsson ock Jon Persson för Någre Reenlass höö, som deras Reenar för Karl Henriksson Oppätit. Så förliktes Partterna medh handslagh här för Rätten, så att alla 3 bröder, ock Jon Persson betahlar Karl Henriksson hwar sine 2 marck Kopparmynt; Dock till-sades Karl Henriksson att hädanefter sättia giärdzlegård kring sitt höö, hwar med deras twist opphäfdes; ock dee sedan åthskill-des.

Samma dagh Lappen Johan Mikkelsson Snåhl beklagade sigh för Rätten, Öfwer 2ne drängar ifrån Käpparbruuket, Nembln. Bröderne, Jonas ock Johan Johans

Original side (472b)

Sönnen för dett dee honom med hugg ock slag

Öfwerfallit, ock som samma drängar befunnes wara till Tinget Citerade igenom Ländzman Henrik Jonsson, utij Tållfman Jon Påfwis Närwaro, Ty företougz saaken af Rätten, föreställandes Johan Snåhl 2ne fullkomblige wittnen som warit tillstädes enär Jonas ock Johan honom med slagzmåhl Öfwerfallit här på marcknatz Platzen, hwilcka aflade den wanle. wittnes Eeden, med hand å book, ock sedan åtskillda hwar för sigh berättade, först fierdingzman Aksel Mortensson, ifrån Öfwer Calix ock sedan Lappen Jon Henriksson, hwilcka utij sin berättelse eenstämbde sålunda Nembln. att ällsta Broderen Jonas först fattat Johan Snåhl utij håret ock bröstet, ock Skakatt honom Lijtet, ock sedan Johan Snåhl begyntt sigh att förswara, så hafwer den andra Nembln. yngre broderen Johan fattat honom i håret, ock slagit till med dett samma, så att Bloden kommit anten af Munnen ellr. Nässaborörne, hwilcket ock flere af allmogen åsedt, ock att hår funnitz som dragitz af Johan Mikkelsson Snåhls Hufwud.

Såssom dett befinnes att Bröderne Jonas ock Johan Johans Sønner hårdragit Lappen Johan Mikkelsson Snåhl, Dy saakfälles dee hwardera Lijkmätigt dett 12. Capp. Såårmåhla B. Medh willia St. L. till sine 6 mrkr. Sillfr.mynt för ett håårdragh som nu fördubbles Efter Höf Låfle. Kongle. Håff Rättens förordning af åhr 1718, så att dee böra bööta 12 mrkr. Sillfr.mynt hwardera, ock dessutom plickta pro Absentia, i förmågo af Kongle. Maijtz. Process ordningh af åhr 1695, ock dess 8. §. med 3 dlr. Sillfwermynt hwar; Men anbelangande för Blodhsåhr, så befrijes dee

Original side (473a)

Emedan dee eij

kunna Öfwerbewisas att hafwa Johan Snåhl Någott blodsåhr slagit, utan allenast Bloden Litet af Näåsan eller Munnen uthkommit; hwar medh samma twist opphäfdes.

Samma dagh inlefwereade Salomon Graap een Räckning för Rätten, angående Någon fordran bestående utij 89 dlr. 16 öre Kopparmynt, som han prätenderar hoos sin Syster dygdesamme hustru Anna Grap frambledne Handelsmannen Torfast Abrahamssons Encka, hwilcken nu till Norje ock Wästersiön är af rester, Begierandes derföre att han kunde medelst Laga Kraft, få af dee saker som hoon här Låmbnat, betallning för sin fordran, hwar om berörde Salomon wed förledne Häradz Tingh de Dato 1718 d. 4. Februarij anhallit, ock fådt Arest på dee huusen som hoon här i Jukasjerfwi Skahl äga, Till Tingz Rättens wijdare uthslagh; Men Såssom Stadz Casseuren Abraham Hellander påminner att samma huusen ähro anslagne till Cronan för den Rest, som frambledne Handelsman Torfast Abrahamsson sigh påsanckat den tijden han wistas i staden, ock Brukat Borgelig hanteringh, Fördenskull kunde Salomon Graap eij Efterlåtast att tillträda huusen, för sin fordran;

Rätten Låth efterfråga om Hustru Anna Graap fådt Häradz Rättens

Attest, i Rättan tijdh, att Comparera sin Broder widh detta Tinget, Hwar på Lappen Anders Mortensson, hwilcken hoon i förledit åhr befullmecktigat, att å dess wagnar Swara Salomon Graap, för Häradz Tinget; berättar ock nu här Närwarande, Tillstår att Befallningzman Petter

Original side (473b)

Pippingh Skriftel. stämning i förledit åhr ricktigt framkommit till Norigie, jempte Häradz Rättens Atest att hoon borde Salomon Graap här för Rätten i detta åhr för dess skulldfordran till swars stånda, Men hoon hafwer ännu hwarcken befullmecktigat Någon, eller siellf infunnit sigh ellr. Liqviderat med sin Broder;

Påståendes derföre Salomon Graap ett endteligt Rättens sluut, ock uttslagh ehr Nåå; ock företoug Rätten saaken, ock befantz af dee widh handen warande Skrifter ock Räckningar, dett hust. Anna förledit åhrs Häradz Tingz fältte uthslag af d. 4. Februarij, icke fullgiordt, så att hoon icke trädt med sin Broder Salomon till Liqviderande, angående den skulldfordran han henne påförer, att wara sigh Skyllidigh bestående uti 89 dlr. 16 öre Kopparmynt, härrörande af 2 1/2 tunna Korn, ock 12 mrkr. humbla ock att dee begge 1716 d. 5. Februarij upprättat sigh emellan sluut Räckningar, hwar af befantz ingen den andra wara Skyllidig; Item förehades ock påsågz ett hustru Annas egenhändige breef till sin Broder af åhr 1717 d. ... att hoon tagit af dess Broders hoos henne Nedersatte Spanmähl 2 1/2 tunna korn, ock 12 mrkr. humbla, dock under förwändning, Såssom Skulle hoon hafwa Någon fordran hoos honom; På Rättens tillfrågan Om Salomon kunde beswärja sine Räckningar, swarade sigh det efterkomma kunna, Ehrbiudandes sigh Eedeligen ehrhålla, att alt å begge sijdor 1716 war Clart, dem Emellan efter Räckningarnas innehåll; så att ingen den andra då skyllidig war, Men åhrett efter Nembln. 1717, hafwer dess Syster då som med allo reste till Norigie bordttagit

Original side (474a)

2 1/2 tunna korn ock 12 marker humbla, som han af frucktan för fienden som då i Landet grasserade, hoos henne Nedersat, under skieen af Någon hafwande fordran hoos honom; Begifwandes sigh dock Salomon att hafwa fådt för Nöijelse för den 1/2 tunna korn, ock för den samma intet vidare prätendera wille.

Resolut.: Såssom frambledne Handels Mannens Torfast Abrahamssons Encka Hustru Anna Graap icke fullgiort Häradz Rättens förledit åhr d. 4. Febr. fältte uthslagh, att med dess Broder Salomon Graap tråda till Liqviderande angående Någon Skulldfordran som Salomon Graap påförer i sine Räckningar dess Syster Hustru Anna Graap att wara honom Skyllidigh, härrörande samma fordran af 2 1/2 tunnor korn ock 12 mrkr. humbla, icke heller sigh nu siellf, ell-

er igenom Laga fullmechtig tillswars infunnit, fast hoon blifwit instämbd, Hwarföre haar Rätten tagit denne saak i Öfwerwägande ock af dee inlefwererade Räckningar ock breefwexlingar för Nummit, huru Såssom Salomon Graap ock Hust. Anna Graap 1716 d. 5. Februarij upprättat sigh Emellan een sluuth Räckning, hwar igenom å begge sijdor alt ricktigt befantz, så att ingen den andra Skyldig wahr, hwilcken sluut Räckning Salomon om så påfordras Skulle Ehrbudhit sigh willia beswärja;

Men åhr 1717, hwar hoon då hoon med allo reste till Norigie, tagit af dess Broders hoos henne Nedersatte Spannemåhl som han för frucktan af fienden dijtt fördt 2 1/2 tunna korn ock 12 mrkr. humbla, som hoon sielf i dess breef tillstådt, dock under förwändning af Någon hafwande giäld hoos sin Broder

Original side (474b)

ock funnit för skiähligt, att till åhrkiänna bemte. Salomon Graap betallning för dee 2ne tunnor korn å 24 dlr. tunnan, sampt 12 mrkr. humbla till 6 dlr. Kopparmyntt beräknat som belöper sigh tillsammans 54 dlr. Kopparmynt, Emedan hustru Anna Graap icke bewist sigh Något der på hafwa betalt; Hwad angår den 1/2 tunna korn, Så emedan han sig begifwit, att derföre wara på annat sät för Nögd, så Låter ock Rätten der widh förblifwa; Tillkommandes här widh Cronan præferencen för den Rest som hustru Annas afledne man Torfast Abrahamsson berättet sigh påsanckat, medan han wistas i Staden ock brukat Borgeligh Nähringh;

Sedan proponerade ock hr. Häradzhöfdingen Samuel Perman, att allmogen wille emellan Såpporo eller så kallat Lainio Erckis förfärdiga Een kåta, Till äfwentyrs om Något Owäder ock Snöglåpp skulle uppwxä, så wore tarfweligit för dee resande, eenkannerln. för doom ock Befallningzhafwande här I Lappmarcken, att finna Något ställe dee emedlertijdh wara kunna; Hwar till samptle. allmogen eenhälleligen bejakade ock samtyckte, med försäkrande att Nestkommande Sommar den förfärdiga.

Samma dagh ransakades Oppbördz Längden, Hwar Efter Befallningzman Wälbetrodde Petter Pipping uppburit Skatten af Lapp Allmogen Pro Anno

Original side (475a)

1719 här i Jukasjerfwi, hwilcken befantz wara ricktig utan Något klander, ock att han utij dee Pertzedlar af Een hwar uppburit, som utij oppbördz boeken blifwit Annoterat.

Sedan afhördes allmogen Om Befallningz Mannen Pipping dem Någon

Oförrät, anten wedh oppbörden ellr. wed andre tijder ock tillfällen tillfogat ock föröfwat; Hwar till dee allesampteln. med een mun Öfwer Liudt ropade ingalunda Någon Oförrätt wara dem tillfogat.

Kongle. Håff Rättens breek till doomstohlarne Daterat d. 5. Maij förledit åhr 1718 angående Een pro Cents afgift af alla Testamenter ock Inventarier, upplästes, ock förmanttes allmogen I gemeen, att der Medh redeligen umgå.

Original side (475b)

Anno 1719 d. 17., 18. ock 19. Februarij, Höltz Ordinarie Lagmans Tingh med Lapp Allmogen I Torneå Lappmarck wid Enoteckis wanlige Tingz Platz Närwarande Häradzhöfdingen Samuel Perman, Crono Befallningz Man Wälbetrodde Petter Pipping, ock fölliande Eedsworne Nämbedmän Nembln.

1. Nils Nilsson Nirfwi.
2. Anders Andersson.
3. Per Andersson.
4. Jöns Mikkelsson Kyro.
5. Mikkel Johansson Nerie.
6. Jon Johansson ifn. Råunulla.
7. Mons Eriksson.
8. Henrik Larsson.

Sedan gudz Tiensten war i Kyrckan förrättat, ock Rätten sigh satt hade, wardt Nämnden ock allmogen underrättat Om hans Kongle. Maijtz. glorwyrdigst i åminnelse förledit åhr giorde förordningh, att Lagmans Tingh nu hållas borde, icke mindre här i Lappmarcken, än på andre Ortter I rijket; Hwar till Een Lagman med 2ne Häradzhöfdingar i hwarje Lagsagu förordnade woro, i förmågo hwar af iagh ock nu woro sinnat utij den tillförordnade Lagmannens Wälborne hr. Lars Carplans frånwaro ock Emellankommen Opassligheet att förrätta ett Ordinarie Lagmans Tingh utij Torneå ock Kiemi Lappmarcker, hwilcket ährende att dett till gudz ähra, den Ädla Justitiens befordran, samt Öfwerheetens Nöije ock befallning Lyckeligen måtte aflöpa, Tillönskades gudz Nåd ock wällsignelse.

Original side (476a)

Uthlystes Efter wanligheeten ett allmänt Tingh ock Tingzfred, ock förmanttes alla i gemeen ock hwar ock een i Synnerheet, att intet inlåta sigh utij andras tahlan, eller giöra sigh till målsmän, utan som Lag siger wid 3 mrkr. Sillfr.myntz bötter i förmågo af det 29. Capp. Kong. B. L.L.

Der Näst förmanttes Parterne att wara höfwiske emot Rätten ock sine wederparter, så frampt att icke dee wehla umgiälla hwad Lagh ock Kongle. Maijtz. Process ordning af åhr 1695 innehåller, ock förmåhr;

Item att ehoo som Någon Rättegångz saak för Rätten täncka att förebringa ellr. redan angifwit, att icke reesoo bordt utan Rättens tillstånd widh 5 dlr. Sillfr.myntz bötter, i förmågo af förr åberopade Kongle. Process ordningh af åhr 1695, samt att swaranderne som Lagligen befinnes wara stämbde icke Absentera sigh wid 3 dlr. Sillfr.myntz booth.

Kongle. Maijtz. förordning angående barnamord upplästes på Swänka, som sedan på finska tällckades förmanttes der wid samtliga allmogen, att der om underrätta sine hustrur, barn ock Tienstefolck.

Item på Pärlefiskerie Inspectorens Samuel Mörtz anhållan, upplästes för allmogen Kongle. Maijtz. förordningh angående Pärlefiskerijen af åhr 1692, d. 29. Junij, med åthwarning, att om Någre Pärlor finnas Skulle, dee då angifwa dem hoos berörde Inspector, Hwar på allmogen sigh uthläto att dee icke wetta här på Ortten af Någre Pärlor.

Samma dagh Crono Befallningzman Wälbetrodde Petter Pipping, angaf för Rätten Lappen Olof Amundsson

Original side (476b)

Volto för Någon begången tiufnadh, inlefwererandes 2ne Attester ifrån Norigie, den förra af Decembr. Månadh förledit åhr 1718 ock den andra af innewarande åhr Daterat Calsöhn d. 3. Januarij sidstln., ock Lyda ord ifrån ord som föllier.

Gunstige Öfrigheet Saludem. Seen som Ole Amundsson een tijdh Lang hafwer begynt sitt tyfnad här wed Wästersöen, ock nu i denne Sommer 1718 hafwer bruget samma handtwärck ock Stohlen fraa Amund Larsson hans Kiste med hans Lijedell Udi, mens hand war fraa tet huus ock hafwer efter Let i huset Hans Nilsson som skulle tage ware på huset, I meller tijde Ole Amundsson kommer ock taget bemte. Kista, den tijdh bemte. Hans Nilsson tallde hanem till, swarte hand om du tahler deer om, är du icke betroendis, seen blifwer du slagen med Rijs, gick seen bårdt med bemte. Kista, som hans Söllfwer war Udi, ock den tijdh Ole Persson Länge talt hanem till, derfore swarte hand, att hand kand wäll bestaa, dett Rätten bider icke på hanem der på will bemte. Ole Persson giöre sin Sahligheeds Eedh, beder derfore den gunstige Öfrigheed willde wara migh behielpelig. Skibat Udi Decembr. 1718.

Amund Lassesson.

Denne Liden finne Söllfskiee har iag undertecknade kiöpt afwigte höst af Jon Amundsson fiällfind og homb der för bet. I Xdlr. Wardi hwilche samme skiee med mere är fra end fattig Karll wedh Nafn Amund Larsson fra Stoolen hwor for Ermelte

Original side (477a)

den har behmet af bör att förskafwe, förmoder Städes Ofrigheed Monsr. Petter Pipping wed Rätten forhielper den fattig Karll, att han kunde behome rätt på den som hans midler haar röfwet, wenttis der for Lön af gud,

ock Skulle Nogen fra di städer hidkome ock Rätten med Nogen att säga skald di igend blifwe befordret, hwor Näst gudh befalt, Calsön 1719 d. 3. Januarij.

af T.W.W.
N. Leningh.

I hwilcken senare begieres dett Befallningzman wille befordra denne saak hoos Rätten, så att berörde Norske man måtte Skiee behörig Justice ock handräckningh, ock som berörde Wolto reedan tagit flyckten, Ty ansades Ländzmannen att Låta eftersöka honom, som ock igenfantz ock för Rätten framhades, Hwar på instältte sikh Een Norsk Lapp wid Nampn Amund Larsson, Lappmannen Nils Hansson Blind, ock Bonde Mads Madsson ifrån Muånioniska, ock kärade till Lappen Olof Amundsson Volto, för tiufnadh. Norska Lappen Amund Larsson beklagade sikh att då han förledne Sommar Lämbnat wid sin bårtta waru sitt huus ock heemwist under Hans Nilssons wårdnad, hafwer Volto emedlertijdh dijt kommit ock bordtstulit dess Kista hwar utij Legat desse Efterföliliande saaker Nembln.

3 stycken Sillfr. skiedor,
3 Sillfwer Ringar,
2 Par Sillfr. häcktor förgyllta ock
1/2 Rickz dlr. utij Smått mynt,

Original side (477b)

2 stycken Qwinfolckz Myssor,
1 Mans dito,
1 förkläde,
1 Par wanttar,
1 Par hanskar,
3 stycken hallsdoukar ock
1 Catkees.

Hwilcka saaker Olof Amundsson Volto på Rättens tillfrågan tillstodh sikh hafwa bordttagit, dock utij den mehning att som han warit utij ett annat Konunga rijke, så skulle han der hafwa friheet att giöra hwad han wille; seijandes sikh hafwa tillgrijpit Amund Larssons Kista, Sönderslagit den samma ock uthtagit berörde Pertzedlar ock saaker igenom båttnen;

Amund Larsson Tillspordes om Volto straxt bekiändt för honom att han tagit hans Kijsta, som swarade att berörde Volto i förstone Neekat, Men nu här wid marcknatz Platzen för Par dagar sedan ellr. i förgår för honom uppenbarat, då Amund Larsson framwist Een Skied som han af bemelte Voltos Broder igenfådt wid Wästersiön, den han sagdt fådt af sin Broder Volto, hwar på han bekiänt sikh Olåfligen tillgrijpit dess Kijsta, samma skied oppwistes för Rätten, ock sade Amund Larsson att den andre begge woro af Lijka Stoorleek, ock wickt, som werderades för 8 dlr. 28 öre stycket,

---

Olof Volto tillstodh så wara Passerat ock händt, ock att han dee öfrige sakerne Lämbnat ock giömbdt wid Siöstranden, wijdare frågades huruledes Amund Larsson fådt wetta att Olof Volto tagit

Original side (478a)

hans Kijsta, som framstälte Hans Nilsson Nicka ifrån Rånulla, hwilcken sedt När Volto tagit Kijstan, ock för Amund Larsson först der om uppenbarat, som nu här Närwarande berättar att då Volto, grippit till Kijstan, så hafwer han sagdt ått honom Om du säger för Någon här om, Skahl du få Löpa gatulåpp emedan du eij kan öfwerlyga mig hafwa den bordttagit; Hwilcket äfwen Volto tillstodh sikh såhledes hafwa Skrämpt drängen Hans, på dett han skulle så mycket säkrare få behålla desse saaker.

Deer Näst beklagade sikh Lappmannen Nils Hansson Blind öfwer Olof Amundsson Volto, för dett han för honom bordttagit Eett par Räfwa Saxar, som af honom i Skogen warit för Räfwar opp Späntte; Hwar öfwer Olof Volto sikh såhlunda wille förklara, att då han jempte Lars Andersson, ock Jon Madsson kommit ifn. Wästersiön, så hafwa dee funnit ett paar Räfwa Saxar på wägen deer dee framfarit, hwilcka Volto i den mehningh upptagit, att I säkert förwahr hoos sig Nedsättia, tills han skulle ägaren igenfinna, Nils Blind tillspordes af Rätten hwarest han utsatt sina Räfwa Saxar, som swarade ungefähr ett Bösseskätt ifrån wägen, dem hafwa uppspändt, hwilcka Olof Volto uppå tillfrågan sade hafwa warit igensmältte, Men icke Någon Rääf eller annat diuur der uti funnit.

Rätten Lät inkalla Jon Madsson ifrån Rånulla, hwilcken Volto för- egaf warit med honom i ett sällskapp, som alldehles der till Nee- kade, utan att han tillikamedh Lars Andersson som nu icke till- stades wahr,

Original side (478b)

kommit, Efter Volto ock då dee upphunnit honom, haf- wer han haft ett par Rääf Saxar, hwilcka warit Blodiga, Men hwem dee tillhördt, sade han sikh intet wetta, eij heller Något wijd- are att seijs; Volto kunde icke heller Neeka att han desse Rääf Saxar bordttagit att fördöllia, haar icke heller gifwit ägarna der Om tillkiänna, utan dem stadigt hoos sikh behållit.

Wijdare instälte sikh Bonden Mads Madsson ifrån Munioniska, be- rättandes att han för 6 åhr sedan ungefähr kiöpt Een Kåppar Kitt- ill om 16 marckers tyngd af Olof Amundsson Volto, hwilcken Kitt- ill Volto samma Natt hafwer igen från honom bordtstuhlit, Till wittne påberopade sikh Per Hansson ifrån Rånulla, emot hwilcken emedan intet Jäf eller annat Lagligh hinder anfördt bleef, utan han berättades wara af god frågd, Ty afhördes han Eedeligen med hand å book ock berättade sedan att Olof Volto för honom Skrytt ock sagdt att han stuhlit en Kåppar Kittill af een Norska Lapp benämbd Rasmus wid Wästersiön, som han sedan försålt till bonden

Mads Madsson, Men åter samma Natt den samma ifrån Mads Madsson igen bordtstuhlit, men hwart ellr. åt hwilcken han den sedom försålt, wiste han intet, sade sig mera här om intet hafwa att seijs; Volto tillstodh sigh på Rättens tillfrågan hafwa samma Kittill bordttagit af Norskmannen Rasmus för sin moders arf, wiliandes i förstone Neeka att han eij afhändt ock bordtstuhlit den ifrån Mads Madsson, sedan han

Original side (479a)

Kittillen honom een gång försålt, dock kunde han eij heller Neeka att han ju icke berörde Kittill ifrån Mads Madsson bordtstuhlit.

Rätten Låth uthspörja Allmogen om Någon vidare hade att tilltähla ofwanberörde Volto, för tiufnad; Men som ingen sigh angaaf, Ty Lät Rätten uppläsa Protocollet, som sedan på finska för tiufwen Volto uthtälckades; då han alltsammans widkiändts. Hwarpå sedan Volto medh den Öfrige Allmogen befalttes taga sitt afträde. Tillspordes Nämnden om denne Voltos förra Lefwerne, ock om han förr för tiufnad warit Lagförd ock afstraffat; då så wäll Crono Befallningzman, som Nämnden eenhälleligen berättade, att denne Volto tillförende 3ne gångor blifwit för begången tiufnadh Lagförd ock af Straffad, ock Elliest af hwar man här å ortten kiänd för sine bofwestycken, ock befantz så i saningh af förre åhrens Protocoller Nembln. dett Olof Amundsson,

Åhr 1701 d. 6. Februarij uppå Eenotekis Tingzställe, blifwit för tiufnad första gången Lagförder ock dömdes att bööta 3 dubbelt, emot heela Summan Nembln. 65 dlr. Söllfr.mynt, ock som han intet hafft att betähla bötterne med, Skahl han plicktatt medh Kråppen.

Åhr 1702 d. 9. Februarij är han andra reesan på berörde Tingzställe för tiufnad Lagförder ock dömdes till 3 dubbla bötter emot Stöldens wärde, som blef 63 dlr. 24 öre Söllfr.mynt för hwilcka bötter han Jämbwähl plicktat med Kråppen.

1718 eller förledne wintter, är han af Rådmanen

Original side (479b)

Samuel Krook uppå Eenotekis Tingzställe d. 8. Februarij tingzförder för 2ne Renshudar ock 3 1/2 lpd. gråsidor, hwilcka Petzedlar denne Olof Amundsson Volto, Skohlat honom här på Platzen Olåfln. afhändt, dock har han Volto icke mera kunnat Öfwertygas än som för een Reenshudh, hwilcken werderadts för 4 dlr. Kopparmynt, då han ock blifwit dömdes till 3 dubbla bötter Nembln. 4 dlr. Söllfr.mt., ock 2 Söndagars Kyrckioplickt, hwilcka bötter berörde Volto med Peningar straxt skahl betalt. Elliest hafwer ock allmogen samma åhr mycket klagat öfwer denne Mannen, som skahl han i Lappmarcken giöra stoorä Excesser, ock ingen fördrista sigh för dess stoorä

Öfwerdådigheet skull, att giöra honom Något hinder, hwarföre ock Meenigheeten begiert att han måtte tagas ifrån dem.

Dom.

Såssom af föregående Ransaakning befinnes, att Lappen Olof Amundsson Volto, bårdtstuhlit, ock Olofligen afhändt Nedan Nämnde saaker ifrån fölliande Lappmän Såssom först ifrån Norskmannen Amund Larsson.

	dlr.	öre
3 stycken Sillfr. skiedor af Lijka wickt ock Stoorleek som den hwilcken för Rätten oppwist bleef werderade tillsammans.....	26	16
3 Sillfr. ringar werderade för.....	12	16
2 par förgyltta Sillfr. häcktor tillhoopa.....	13	
1 Peningar.....	3	
2 qwinfolckz Myssor.....	1	16
1 Mans dito.....	1	
1 förkläde.....	2	
1 Par wanttar.....		16
1 Par hanskar.....		16
3 hallsdoukar.....	1	16
1 Catkees.....		12
1 Kijsta.....	5	
<hr/>		
som gör tillsammans.....	67 dlr.	12

Original side (480a)

öre allt I Kopparmynt.

Ifrån Lappmannen Nils Hansson Blindh Ett Paar Räfwa Saxar werderade tillhoopa till..... 10 dlr.

Sampt Een Kåpparkittill som han af Bonden Mads Mads-son ifrån Munioniska stuhlit werderat för..... 16 dlr.

Kopparmynt, Hwilcka Påster tillhopa bestiga Efter dett på berörde Pertzedlar gjorde wärdering till 93 dlr. 12 öre Kopparmynt.

Alttså ock i anseende till Oftaberörde Olof Amundsson Voltos 3ne gångor tillförne tedde ock begångne tiufnader, Hwarföre han afstraffader blifwit ock plicktat, finner Rätten för skiähligt Lijkmätigt Kongle. Maijtz. Straffordning af åhr 1653, att dömma Olof Amundsson Volto till döden, sampt att förnöija ock betahla Mällsägerne dee bårdtstullna sakerne in natura, der dee ähre ännu i behålld ock oförderfwade, ock dett som förfarit är, betahles med dess ägendom, så Långdt den räcker, dock underställes först

---

detta den Hög Låfle. Kongle. Håff Rättens Högrättwisa Ompröfwande.

Det förestältte Befallningz Man Wälbetrodde Petter Pipping Lappmannen Nils Nilsson Kommas, för det han i går honom straxt wed ankomsten hijt till Eenotekis Lijka som Öfwerfallit för Orsaken som wore han förwällande att dee eij få betahla sin Skatt medh gångbart Mynt efter wanligheeten, ock att dee eij hafwa hwarcken Reenshudar ellr. Specie Rickz dlr. till att betahla sin Skatt med, hwar till Nils Nilsson Kohmas Mände sikh uthlåta, att han det giordt I fyllnadh, Hwarföre han beder högeligen Om förlåtelse, tillika med samptle. Allmogen på hans

Original side (480b)

wägnar, ock utfäster sikh eij willia hädan effter med Een slijk Otidigheet ock oppstursigheet framfara; då så wäll han som samptle. allmogen af Rätten blefwo förmantte, att eij understå sikh emotsättia ock tahla på Höga Öfwerheetens order, I widrigt fall hafwa dee att förwentta Ett swårt Straff.

Anno 1719 d. 19. Februarij Höltz Ordinarie Lagmans Ting med Lapp Allmogen I Torneå Lappmarck wid Eenoteckis Tingz Platz Närwarande som I föregående Protocoll finnes.

Samma dagh, Norska Lappman Amund Larsson, Bonden Mads Madsson ifrån Munioniska, samt Lappmannen Nils Hansson Blind inkommo för Rätten, beklagandes sikh högeligen der Öfwer att dee eij kunna få Någon betallningh för dee saker ock Pertzedlar som Olof Amundsson Volto afhändt ock för dem bordtstuhlit, eij heller Någon efterrettelse hwarest han samma saker Nedersat ock giömbdt, förmeenandes derföre att Thomas Nilsson ock dess hustru Skahl hafwa Voltos ägendom ellr. dee bordtstullna saker om händer, effter som han hoos dem warit boendes, hwilcka framkallades ock åtspordes med förmahning att tillkiänna gifwa, ock icke något som dem kan wara witterligit, af Voltos ägendom fördöllia, såframpt dee willia undgå swårt Straff der sådant kan dem Öfwerlygas, utan nu för Rätten upptäckia så wähl hwart Volto sin ägendom hafwer giömbdt, som ock Om han hafwer hoos dem Något Nedersat ock Lämbnat, hwar till så wäll Mannen som

Original side (481a)

hustrun eenständigt Neekade, ock att dee icke det ringaste wetta hwarcken om dee bordtstullna sakerne, eller Någon Annan Voltos ägendom, mehra än een Reen, som han ock allaredan försält;

Sedan inkallades Olof Volto, som åtspordes hwarest han sine saker

hafwer, hwar på han swarade sigh, deels bordtgiömbdt i Skogen, ock deels wid Siöstranden; wijdare frågades om Någon uti råd warit, eller Elliest hielpt till att döllia dee bordtstullna sakerne, swarades Neij; frijkallades aldehyles Thomas Nilsson ock dess hustru, att hafwa warit på Någott sätt utij denne Stöld ock o-gierning deehlacktigh, på tillfrågan Om han kunde utwisa rummen hwarest sakerne woro giömbde, ock om Något tecken wore uthsat af honom, swarades äfwenledes Neij, ock att ingen kunde hitta på dem, så framt han icke finge tillstånd, att sielf komma dijtt, hwilcket af Rätten höltz betänckeligit, Emedan han nu woro dömbd till döden, ock dess utan wahr allment kiänd för sine bofwestycken.

Samma dagh instältte sigh Handelsmannen Samuel Persson ock androgh beswär Öfwer Lars Hansson Blindz hustru, Karin Henriksdotter för 2ne Oxreenar som Samuel Persson då han kommit ifrån Wästersiön Lefwererat henne i händer, ock betingat henne att föra dess Reenar, derest andra reenar warit i Skogen, under een Reenwacktares wård, för wargar, som hoon emot tagit till den ändan att dijtt föra, hwilcket hustrun nu sielff uppå Rättens

Original side (481b)

Tillfrågan tillstodh ock bekiände sigh hafwa Emottagit Borgarens Samuel Perssons Reenar, Men berättar sigh eij släpt dem Löst, utan en gässe som deer den tijden warit; Då Reenarne eij Längre kommit än hallfwäxten, deer som dee andre reenarne tillika med Reenwackta-ren warit, hwarest wargen dem sedan Rifwit; ock sedan parterne befalttes att uthgå, så förliktes dee sins Emellan såhledes, att Lars Hansson Blind å sin hustrus wägnar gaaf åth Samuel Persson utij god förlijkning 6 dlr. Kopparmt., Hwar med Parterne Blefwo åthskiljde ock deras twist såhlunda opphäfwen.

Samma dagh kom för Rätten Borgaren ifrån Torneå Samuel Persson, Berättandes sigh hafwa Någon Skulldfordran hoos förrymbde Solldaten Mikkel Nilsson, Anhållandes att få Arest ellr. Seqvester på Någre waror som Solldaten förledne wintter Lämbnat under Nybyggaren Nils Erikssons wård, ock består af 110 Pahr gråsidor.

I Lijka mätto infant sigh förrymbde Solldaten Mikkel Nilssons Broder, Bonden Nils Nilsson Pällikä, ifrån Neder Torneå Socken, inlefwererandes till Rätten een Specification uppå een hoop saaker ock Peningar som dess Broder af honom tagit bestigande utij fölliande Pertzedlar till 262 dlr. 16 öre Kopparmynt,

	dlr.	öre
2 Tunnor Korn á 16 dlr. Tunnan.....	32	
12 Plåtar som då än gingo för 6 dlr.	72	

---

1 Kiöör Reen.....	15	
	Transport	119
	Original side (482a)	
	Transport	119 dlr.
1 Ny Pulcka.....	6	
1 förgylt gehängh.....	36	
dito 1 gement gehängh.....	4	
10 allnar Wäst giöte tygh.....	10	
1 Rödh Klädes Tröija.....	30	
1 Blåå Kiortill.....	8	
1 Sillckes halls duuk.....	8	
1 Par Röda Regarns strumpur.....	6	
1 Cartuns Halls duuk.....	2	16
1 guhl Myssa.....	1	16
1/2 Tunna Miöhl.....	8	
Contante Peningar.....	7	16
2 stycken Koohudar á 6 dlr. stycket.....	12	
2 Paar strumpur.....	4	
		262 dlr. 16 öre

Begierandes I Lijka mätto Arest på dee hoos Nybyggaren Nils Eriksson Nedsatte saaker.

Rätten förehölt Borgaren Samuel Persson ock Bonden Nils Nilsson Pällikä huru den kunna bewisa att desse saaker som den begiera att få Arest uppå, ähro förrymbde Solldaten Mikkel Nilsson tillhörige, swarades att Solldaten haftt desse waror med sikh förledne wintter, När han kom ifrån Wästersiön; Nils Eriksson Nybyggare protesterade här emoth, ock att desse saker som honom blifwit Lefwererade af Solldaten Mikkel Nilsson woro Een Landt Råd ifrån Norie tillhörige som bestodh utij een hoop gråsidor. Uppå Rättens wijdare förehållande att han skulle saningen bekiänna, ock hwilcken gråsidorne tillhörde, emedan

Original side (482b)

han eij kunnat dem emoth taga, uthan han wiste ägaren der till, swarade sikh medh Eed kunna intyga att han eij annat weet, än dee ähro Een Landt Råd tillhörige I Norige, hwar emot han wehlat till sikh handla ellr. byta Järn ock fiäder till sitt behoff, utij hwilcket uppsåth han dem emottagit; Nämnden intygade sammaledes, att dee hade hördt att ofwan Nämnde waror hörde een Landt Råd till i Norige, förmenandes att om desse waror skulle blifwa här qwarhållne eller Aresterade, ett stort missförstånd emellan dee Swänkska ock Norska handlande

sigh yppa Skulle.

Rätten fan Nödigt först att hwardera skulle legitimera sin påstående fordran hoos Mikkel Nilsson; Borgaren Samuel Persson sade sigh wäll intet hafwa här på Något Skriffteligit, ellr. Räckningh, dock förmentte han med wittnen sin fordrans ricktighet bewisa kunna. Här widh berättades att een förlikning woro träffad emellan Borgaren Samuel Persson ock Solldaten Mikkel Nilsson innewarande åhr, effter Juhlzeiten, hwar wid Vice Pastorens i Juckasjerfwi församling Son, Sr. Vigelius upprättat förlikningz skriffthen, hwilcken af Rätten effterskickades, kom in berättade, att effter Juhlzeiten innewarande åhr, woro träffad een förlikningh Så att Samuel Persson ock Mikkel Nilsson blifwitt aldehyles från hwar annan skilte, hwar på Samuel Persson sigh förklarade såhledes Nembln.

Original side (483a)

Hwad Järnhandelen angick, wore han med Solldaten förlickt, men hade ännu Någon fordran hoos honom bestående uti 110 par gråsidor, det han förmentte, sigh bewisa kunna, påberopandes sigh till wittne Tållf Man ifrån Öfwer Torneå Socken Mikkel Olsson som Eedeligen afhördes, ock berättade att Mikkel Nilsson för honom sagdt nu i wintter, att dee gråsidor som Borgaren Samuel Persson, Lämbnat hoos honom, hafwer Någre bondesöinner ifrån Öfwer Torneå ock Qwifwakangas By stuhlit ifrån dess Bodh;

Bonden Nils Nilsson Pällika förehöltz af Rätten att bewisa sin fordrans ricktigheet hoos dess Broder Mikkel Nilsson, påberopandes sigh till wittne Bonden Simon Nilsson ifrån Öfr. Torneå hwilcken sedan intet Jäff war emot honom anfördt, med hand å book aflade sin wittnes Eed, ock berättade att han af begge Brödernes samtahl under wägen wid Wästersiön hade hördt att Mikkel Nilsson hade warit sin Broder skylldigh 12 Plåtar, hwar på han Solldaten betalt 2 Reenshudar, Een Biörnhud ock 2 fårskin, vidare sade han sigh intet wetta.

Rätten fan intet Nödigt vidare wara att uppehålla sigh här med, utan fort foor med den qwästion, hwem dee 110 gråsidor tillhöra skulle, som ähro hoos Nybyggaren Nils Eriksson, antingen dee höra Norske Landt Rådt, eller förrymbde Solldaten Mikkel Nilsson till; wed Parternes afträdande förmanttes Nämnden att wara sanfärdige i sin berättelse ock opartijska hwar på Nämnden sade sigh willia seija i saning sin Mehning att dee säkert wetta att een Landt Råd i Norige Skahl Låtit Solldaten Mikkel Nilsson uppbära tijonden

Original side (483b)

af dee som fiskat gråsidor i förledne Sommar i Norigie, ock sedan hafwer han skickat samma gråsidor medh honom hijtt med befallning att han skulle derföre hämpta tillbaka Räf Saxar, Järn,

fiäder med mehra, Men Effter han eij kunnat så i hastigheet dem förskaffa, så hafwer han samma gråsidor Lämbnat här hoos Nils Eriksson, som nu söckt att förskaffa der Emot andra wahror Landt Rådet I Norige tillhanda, Hållandes Nämnden före, att der desse saaker skulle Seqvestreras eller i förwahr tagas, Skulle der på föllia stort missförstånd; ock Oenigheet; dee Swänkska ock Norska handlande Emellan, ock skulle dee Norska på lika sätt förfara med Repræssalier af Swänskt der warande godz;

Hwarföre Stadnade Rätten i fölliande sluut, att ehuru wähl Borgaren Samuel Persson ock Bonden Nils Nilsson Pällike anhållit att få arrest på 110 par gråsidor för Någon fordran dee förmena sigh hafwa hoos förrymbde Solldaten Mikkel Nilsson, hwilcka gråsidor ähro af honom Solldaten Lefwererade till Nybyggaren Nils Eriksson; Dock som dee med intet skiähl gittat bewisa berörde gråsidor wara Solldaten tillhörige, utan twärt om wisses så wäll medelst Nils Erikssons protest här emoth, Nämndens intygande att dee för wisso wetta berörde gråsidor som nu hoos Nybyggaren Nils Eriksson ähro Lämbnade, höra een Landt Råd i Norige, ock icke Mikkel Nilsson till, samt ock Solldatens egit tillstående för Nils Eriksson, att offtabemte. 110 gråsidor hördt een Norsk Landt Råd till, hwilcka han Solldaten hafft i befallning emot andra waror här å ortten att förwandla ock förytttra; Ty haar Rätten i så beskaffat måhl icke kunnat bewillia Borgaren Samuel Persson, ock Bonden Nils Nilsson Pällike

Original side (484a)

Seqvester ock Arest uppå en ägendom som icke bewist är höra Solldaten Mikkel Nilsson till, utan der dee förmena sigh hafwa Någon bewisligh fordran på Solldaten, Hafwa dee honom Lagligen wid Nästa tingh att tilltähla.

Det oppwiste Nybyggaren, Samuel Olsson i Iddinwuoma en skriffte af d. 17. hujus, hwar uti han opdrager Handelsmannen Henrik Curtelius Een koo, som han i förledne wintter, Låtit sin Syster nu för Tijden I Öfr. Torneå boende Karin Olsdotter, bekomma på Een tunna Sädeskorn, men effter han eij bekommit Sädeskornet effter aftahl, så beder han att der om Henrik Curtelius till större säkerheet måtte utij Protocollet intäcknas, hwilcket ock honom bewilliades.

Såssom Anders Andersson Volto Velli Ronick berättas hafwa förrymbdt ifrån Marcknatz Platssen, så att han eij Comparerat Anders Persson Piltto för Någon tiufnadh, dy saakfälles han pro Absentia 1 dlr. Sillfr.myntt, ock sedan tillseijes han att till Nesta tingh stånda sin wederpart för begångit Snatteri tillswars.

Samma dagh inkom Tällfman utij Koutokieno Anders Larsson Pere, Kiärade till dess Swäger Ländzman utij Eenoteckis Josef Anders-

---

son, angående Någon Skulldfordran, bestigande till 40 dlr. Kopp-
armynt, Men som dee såhledes förlicktz, att Ländzman Skulle be-
tahla Tållfman Anders Larsson Pere, utij ett för allt,

Original side (484b)

10 dlr.
Kopparmynt, hwar på handsträckning å begge sidor giordes, Ty
blifr. det der widh, ock blefwo dee förmantte, att intet vidare
åtahl göra om berörde Skulldfordran.

Befallningzman Wälbetde. Petter Pippingh begierte att Allmogen
Skulle tillspörjas, hwarföre dee så frusne Reenshudar i åhr för
Uthlagorne frambära, hwilcka på tillfrågan swarade, att i wintter
Reenshudar eij kunnat tårckas, Emedan dett eij warit sådan wede-
leek, ock att dee eij hafwa bättre Reenshudar att Lefwerera till
sin Skatz afbetallningh.

Sedan antougz ock förordnades i denne By till deehning ellr. By-
tesmän Tållfmannen Mons Eriksson, ock Kläckaren Johan Mikkels-
son Nerie, samt Henrik Larsson Wasare; Hwilcka anbefalttes att Noga i
ackt taga wid dödzfall hwad 2dra puncten utij Hög Låfle. Kong-
le. Håff Rättens breef af d. 5. Maij 1718 innehåller, Nembln. att
Een pro Cent af alla Testamenter, ock Een pro Cent af alla arfs
Instrumenter ock Inventarier af massa indivisa eller af Oskiff-
tboo, förr än Något kommer att aftagas; af dragas måste, hwilcken
punct in Copia Lefwererades dem.

Original side (487b)

Saaköhrs Längd För Torneå Lappmarck
Pro Anno 1719.

Juckas Jerfwi Byar:

Kåhnan Ella Mikkelsdotter för första gången begångit Lägersmåhl,
belagd med 5 dlr. Sillfr.mtz. böter.....

Johan Mikkelsson Snåhl för dett han Lagdt sitt märcke å annars
märcke saakfält till 40 marcker som fördubbles.....

Jonas Johansson för ett håardrag han dragit Johan Mikkels-
son Snåhl, saakfält till sine 6 mrkr. Sillfr.myntt som fördubbles....

item saakfälles han pro Absentia.....

Sammaledes dess Broder Johan Johansson för ett håardragh han drag-
it Lappen Johan Mikkelsson Snåhl saakfältter till 6 mrkr. Sillf.
mt. som äfwen fördubbles.....

---

item saakfålles han pro Absentia till 3 dlr. Sillfr.mynt.....

Original side (488a)

Hustru Anna Graap för det hoon icke Comparerat sin Broder Salomon Graap, fäld till 3 dlr. Sillfr.mt. pro Absentia.....

Enoteckis Byy:

Anders Andersson Volto Velli Ronick pro Absentia.....

Original side (487b)

Summan af Bötterne	Konungen	Målsäganden	Häradet	fördubblingen af Bötterne	Rättens eensaak
5:00	1:21 1/3	1:21 1/3	1:21 1/3		
20:00	3:10 2/3	3:10 2/3	3:10 2/3	10:00	
3:00	0:16	0:16	0:16	1:16	
3:00					3:00
3:00	0:16	0:16	0:16	1:16	
3:00					3:00
<hr/>					
37:00	6:00	6:00	6:00	13:00	6:00

Original side (488a)

Summan af Bötterne	Konungen	Målsäganden	Häradet	fördubblingen af Bötterne	Rättens eensaak
37:00	6:00	6:00	6:00	13:00	6:00
3:00			3:00		
3:00			3:00		
<hr/>					
43:00	6:00	6:00	6:00	13:00	12:00